

“อ้อออ!” ออลิเวอร์ร้อง
เขากระโดดไป
บนเตียงคุณพ่อคุณแม่ “มีสัตว์
ประหลาดไล่ตามผม!”

“ลูกแค่ฝันร้าย” คุณแม่กล่าว
“สัตว์ประหลาดไม่มีอยู่จริง” คุณแม่
โอบเขา ทั้งสองกอดกันแน่น

ออลิเวอร์ตัวสั่นเทา “มันตัวสูงมาก
มันมีตาสี่เหลือง ฟันสี่เขี้ยว” เขาบอก
“ผมสวดอ้อนวอนแล้ว แต่ผมยังเห็นว่ามัน
เข้ามาหาผม!”

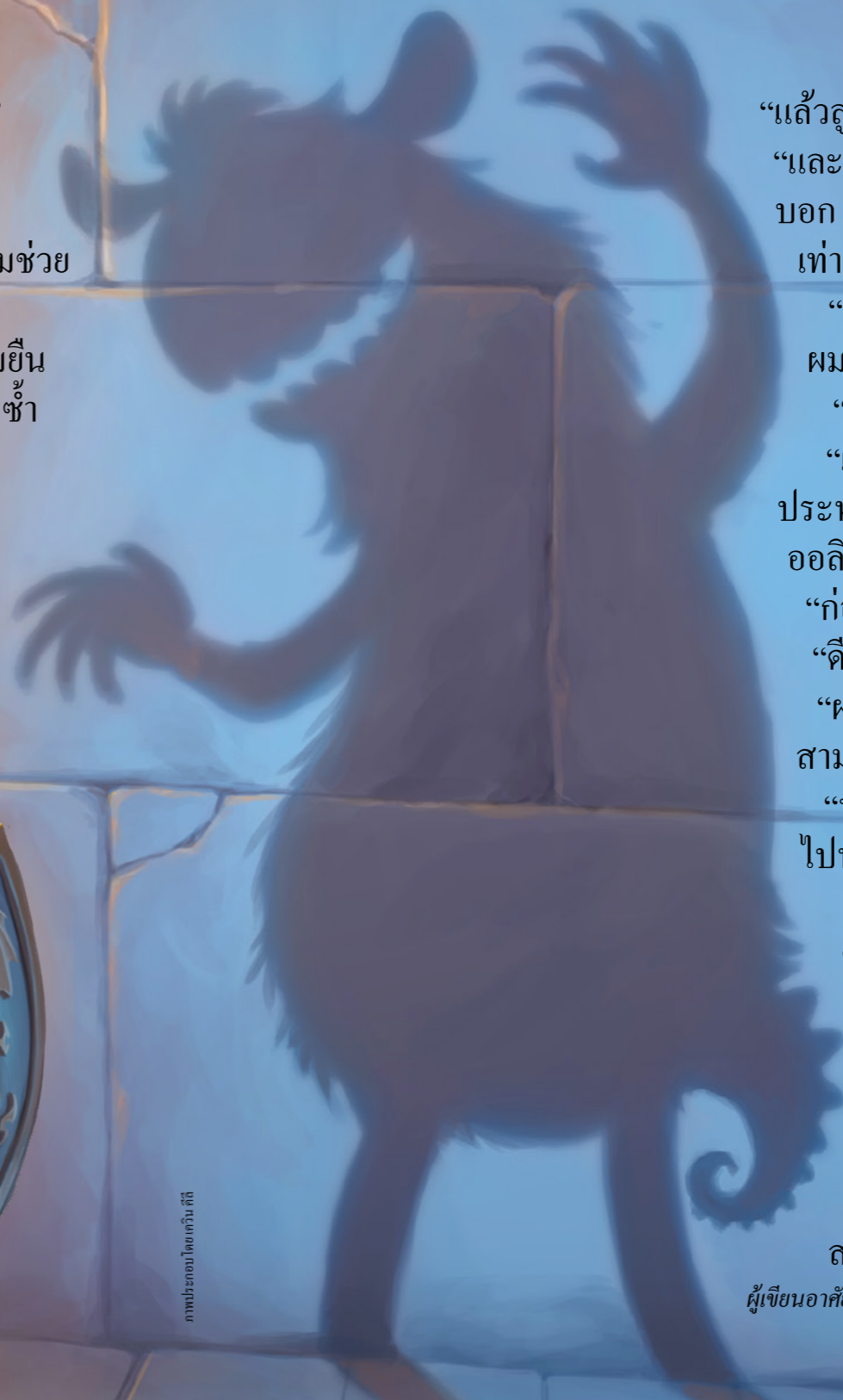
“พ่อดีใจที่ลูกขอให้พระบิดาบนสวรรค์
ทรงช่วยเหลือ” คุณพ่อกล่าว “ลูกทำอย่างอื่น
อีกได้ไหม?”

ออลิเวอร์ ผู้กล้าหาญ

โดย นิตา สมาร์ท เฟเซอร์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

“พ่อหมายความว่าอย่างไรครับ?”
ออลิเวอร์กล่าว
“จำได้ไหมที่ลูกเคยเป็นผู้พูดใน
ปฐมวีย์? ลูกสวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือ
แต่ลูกทำแค่นั้นจริงๆ หรือ?”
“ผมฝึกครับ” ออลิเวอร์ตอบ “ผมยืน
อยู่หน้ากระจก ผมพูดคำพูดของผมซ้ำ
แล้วซ้ำอีก”

“แล้วลูกก็พูดได้เยี่ยม!” คุณพ่อกล่าว
“และจำได้ไหมเมื่อลูกทำรถของเล่นหาย?” คุณแม่
บอก “ลูกสวดอ้อนวอนขอให้หาเจอ แล้วลูกก็เข้า
เท่านั้นหรือ?”

“เปล่าครับ ผมหาแล้วหาอีก ผมหาได้เพียง แล้ว
ผมก็หาด้านหลัง โซฟา”

“แล้วลูกก็เจอ!” คุณแม่บอก

“แล้ว” คุณพ่อกล่าว “ลูกสามารถกำจัดสัตว์
ประหลาดได้อย่างไร?”

ออลิเวอร์นึกภาพตนเองสวมเกราะป้องกัน

“ก่อนอื่น” เขาตอบ “สวดอ้อนวอน”

“ดีมาก แล้วจากนั้นล่ะ?”

“ผมสามารถสวดลมหายใจลึกๆ แล้วผมก็
สามารถร้องเพลง ‘ฉันลูกพระเจ้า’”

“นั่นเป็นแผนที่ดี!” คุณแม่บอก “คราวนี้ก็กลับไป
นอนได้แล้ว”

เช้าวันรุ่งขึ้นออลิเวอร์วิ่งไปพูดคุยกับคุณพ่อ
คุณแม่

“ผมฝันถึงสัตว์ประหลาดอีกแล้วครับ” เขา
กล่าว “แต่ผมสวดอ้อนวอนและทำตามแผน
ของผม แล้วสัตว์ประหลาดก็หายไป!”

“พ่อดีใจที่สัตว์ประหลาดหายไป”

คุณพ่อกล่าว “พระบิดาบนสวรรค์ได้ยินคำ
สวดอ้อนวอนของลูกจริงๆ”

ผู้เขียนอาศัยอยู่ในแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

● ดู *จงตามเรามา* สำหรับ โจเซฟ สมิธ—ประวัติ 1:1–26

ออลิเวอร์พูดคุยกับใครเมื่อเขา
หวาดกลัว? ท่านสามารถพูดคุยกับ
ใครได้บ้าง?